

ایران کنفرانس

تفاوت‌های ارائه وام دانشجویی به دانشجویان در هندوستان و ایران

بر اساس گزارش اداره روابط عمومی و همکاری‌های علمی بین‌المللی مرکز منطقه‌ای اطلاع‌رسانی علوم و فناوری، دکتر جعفر مهرداد سرپرست پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) با اشاره به تفاوت‌های ارائه وام دانشجویی به دانشجویان در هندوستان و ایران گفت: کاهش ارزش روپیه، تحصیل دانشجویان هندی در خارج از کشور را با مشکل مواجه ساخته است.

به نقل از اداره روابط عمومی و همکاری‌های علمی بین‌المللی مرکز منطقه‌ای اطلاع‌رسانی علوم و فناوری، جعفر مهرداد سرپرست پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC)، گفت: کاهش ارزش روپیه، تحصیل دانشجویان هندی در خارج از کشور را با مشکل مواجه ساخته است.

وی با اعلام خبر کمک هزینه تحصیلی به دانشجویان، به دو مورد از وام‌های دانشجویی در هندوستان و ایران اشاره کرد و گفت: در هندوستان شرط واگذاری وام تحصیلی کاملاً متفاوت با جمهوری اسلامی ایران است، در این کشور وام دانشجویی عمدتاً توسط بانک‌ها پرداخت می‌شود و دانشگاه‌ها در این مورد به طور مستقیم مسئولیتی بر عهده ندارند.

به گفته مهرداد، اکنون در هندوستان به علت کاهش ارزش روپیه، تحصیلات دانشجویان در داخل و به ویژه در خارج از کشور با مسائل جدی مواجه است.

مهرداد افزود: دانشجویان هندی مایل به ادامه تحصیل در دانشگاه‌های ممتاز جهان به ویژه در آمریکا و انگلستان، به خاطر کاهش ارزش روپیه به شدت تحت تأثیر قرار گرفته‌اند. امسال ارزش روپیه در برابر دلار آمریکا 20 درصد کاهش یافته و دانشجویان را مجبور ساخته است تا تاریخ آغاز تحصیل خود را به تأخیر انداخته یا دانشگاه‌های ارزان‌تر را گزینش کنند.

وی گفت: بر اساس اخبار منتشر شده بسیاری از دانشجویان در هندوستان اکنون مایلند به جای انتخاب دانشگاه‌های آمریکا و انگلستان برای تحصیلات عالی به کشورهای آلمان، فرانسه و سنگاپور مسافرت کنند. در حال حاضر، تحصیل یک دانشجوی در آمریکا به 12 هزار پوند برابر با 18 هزار و 700 دلار آمریکا از نظر شهریه و هزینه‌ای معادل با 800 پوند برابر با 12 هزار و 500 دلار آمریکا از نظر هزینه زندگی خرج بر می‌دارد.

رئیس مرکز منطقه‌ای اظهار داشت: با توجه به شرایط پیش آمده، دانشجویان علاقه مند به تحصیلات عالی راه دیگری را نیز جستجو می‌کنند. این دانشجویان درصدد دریافت وام از بانک‌های هندوستان هستند. در هندوستان استفاده از وام‌های دانشجویی برای تحصیلات عالی امری معمول و متداول است و بانک‌ها به طور معمول وام‌ها را نیز چندین ماه قبل از آغاز دوره‌های تحصیلی پرداخت می‌کنند. سقف وام دانشجویی از سال 2001، وقتی که هر 25 تا 35 روپیه برابر با یک دلار بود و اکنون این برابری تقریباً به 50 روپیه رسیده است، تغییر نیافته است.

وی افزود: در سال 2011، حداکثر وام دانشجویی برای تمام هزینه‌های آموزشی در بسیاری از کشورهای جهان کفایت می‌کرد. اکنون این وام حتی برای یک سال تحصیلی نیز کفایت نمی‌کند. دولت هندوستان از بانک‌ها درخواست کرده است که درخواست دانشجویان برای وام دانشجویی را بی پاسخ نگذارد، اما بانک‌ها محتاطانه عمل می‌کنند.

مهرداد بیان کرد: در حال حاضر بانک‌های هندوستان تا یک میلیون روپیه، برابر با 20 هزار و 300 دلار برای آموزش عالی در داخل کشور و دو برابر این رقم برای تحصیل در کشورهای خارجی پرداخت می‌کنند، نرخ سود بانکی از 10 تا 15 درصد متغیر است. با وجود این، دریافت وام دانشجویی برای همه امکان پذیر نیست.

وی گفت: درخواست‌های وام دانشجویی به دقت مورد بررسی قرار می‌گیرد. بانک‌های هندوستان به عواملی مانند قدرت بازپرداخت اقساط وام دانشجویی از سوی متقاضی و جایگاه و اعتبار دانشگاه محل تحصیل توجه می‌کنند. بانک‌ها برای مراکز آموزش عالی کم کیفیت در هندوستان وام پرداخت نمی‌کنند.

مهرداد ادامه داد: اکنون سؤالی که مطرح است آن است که اگر دانشجویی بین 2 تا 3 میلیون روپیه برای تحصیلات عالی در دانشگاه‌های تراز اول پرداخت کند و برای به دست آوردن یک شغل با درآمد بالا به شدت تلاش کند، آیا تحصیل در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی به صرفه است؟

مهرداد گفت: این سوال نکته‌ای است که سبب احتیاط بیش از حد بانک‌های هندوستان در واگذاری وام‌های دانشجویی شده است. بانک‌های هندوستان وام‌های دانشجویی را به عنوان ریسک بالا و دارایی‌های غیر عملکردی تلقی می‌کنند. رشد

اقتصادی هندوستان در 4 سال گذشته کاهش یافته و از تعداد مشاغل نیز کاسته شده است. در حالیکه تعداد دانشجویانی که به دنبال وام دانشجویی هستند به طور قابل توجهی افزایش یافته است.

وی اظهار داشت: با وجود این، در ماه مارس 2013 میلادی 645/509/2 وام دانشجویی با رقمی برابر 352 میلیارد روپیه درخواست شده بود که تنها 5 درصد از درخواست‌ها مردود اعلام شد. رقم مردودی در سال 2008 میلادی تنها 2 درصد بود.

رئیس مرکز منطقه‌ای اطلاع‌رسانی علوم و فناوری خاطرنشان کرد: وامی که به دانشجویان ایرانی در دانشگاه‌های کشور پرداخت می‌شود متفاوت از روشی است که در بالما درباره هندوستان بیان شد. در ایران در وزارت علوم، تحقیقات و فناوری اداره‌ای به نام صندوق رفاه دانشجویان در این زمینه مسئولیت اساسی دارد و وامی که دانشگاه‌ها برای دانشجویان پرداخت می‌کنند با حمایت صندوق رفاه دانشجویان صورت می‌پذیرد.

مهرداد افزود: هر سال صندوق رفاه دانشجویان مصوبات خود را در مورد وام دانشجویی به دانشگاه‌های کشور ابلاغ می‌کند. مسئله‌ای که در روش پرداخت وام دانشجویان ایرانی وجود دارد و تفاوت آشکاری را با روش پرداخت وام دانشجویی در هندوستان از خود نشان می‌دهد آن است که این صندوق وابسته به دولت است و به دلایلی که هرگاه دولت با کسر بودجه مواجه باشد صندوق رفاه دانشجویان نیز با کسر بودجه مواجه می‌شود و بدین ترتیب این صندوق همواره به حمایت‌های دولت نیاز دارد.

سرپرست ISC گفت: بخشی از نیازهای دانشجویی به طور مستقیم از سوی دانشگاه‌ها تأمین می‌شود که از آن جمله می‌توان به یارانه‌های تغذیه اشاره کرد و صندوق رفاه دانشجویان در این مورد اقدامی به عمل نمی‌آورد.

جعفر مهرداد اظهار داشت: آنچه درباره هندوستان گزارش شد بر این نکته تأکید دارد که دانشگاه‌ها خود را درگیر وام دانشجویی نمی‌کنند و فارغ از این مسئله هستند در حالیکه در ایران وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و حتی دانشگاه‌های خصوصی مثل دانشگاه آزاد به خاطر عدم سیاستگذاری در سطح کلان با معضلی به نام وام دانشجویی مواجه‌اند. پرداخت میزان وام به دانشجویان نیازمند و بدهکاری‌های دانشجویان به صندوق یا دانشگاه‌ها و روش‌های بازپرداخت از مسائلی است که صندوق و دانشگاه‌ها را به خود درگیر کرده است.

وی افزود: مقایسه میزان وام‌های پرداختی دو کشور نیز قابل توجه است. امسال در هندوستان، وام دانشجویی رقمی برابر با 352 میلیارد روپیه و در ایران تقریباً 300 میلیارد تومان برای 4 میلیون و چهارصد هزار دانشجو است که بر روی هم در دانشگاه‌های دولتی و غیر دولتی به تحصیل اشتغال دارند.